

NOVÝ Slováček

zs.boskovice.cz/zs3/

prosinec 2008

ročník: 3

číslo 15

OBSAH:

O nej stonožku



Pasování prvňáčků



Doba Rudolfa II.



Mikulášská nadílka



Návštěva v Salcburku



Vánoční koncert



Jak se maluje život

Dne 21. listopadu 2008 byla v žákovské galerii při ZŠ Boskovice, pracoviště Slovákova zahájena další z výstav, která nese název Jak se maluje život.

Cílem výstavy je seznámit veřejnost s prací žáků ve výtvarné výchově. Výtvarná výchova se již neodehrává pouze v duchu prostého malování obrázků, ale naše paní učitelky Anna Kocmanová a Pavlína Pulcová jdou dál. Učí žáky pracovat různými technikami, s rozličným materiálem. Výsledkem takové práce pak není pouze výkres, ale též různé objekty prostorové. Často užívaným materiálem je vedle papíru např. dřevo a keramická hlína.

Průvodní slovo na slavnostní vernisáži měla již tradičně paní učitelka Mgr. Pavla Živná. O kulturní program se postarali žáci devátého ročníku, a to Martin Maryška hrou na trubku a Martina Regueyra, která zatančila ohnivou salsu.

Výtvarná výchova na naší škole je zapojována do mnohých projektů, a to jak na prvním stupni, tak na druhém. Žáci mají velký prostor pro rozvoj fantazie a kreativity. Nebojí se výtvarně se vyjádřit, jsou za svou originalitu oceněni. Učí se také spolupráci a pracují nejen samostatně, ale i ve skupinách.



V minulém školním roce byl odstartován projekt na tematickou výmalbu a výzdobu školních chodeb a tříd. Na dvou chodbách jsou zachyceny dějiny umění. Ve zbývajících prostorách školy je pak rozvržen projekt vycházející z průřezového tématu Školního vzdělávacího programu, a to multikulturní výchovy. Jednotlivé chodby znázorňují jednotlivé kontinenty naší planety. Jsou na nich zachyceny významné památky z různých koutů daného kontinentu a prostory tříd pak blíže zachycují jeden vybraný národ a stát. Žáci se tak v podstatě nevěnují pouze výtvarné výchově, ale propojují esteticky s poznatky dalších předmětů jako je zeměpis, dějepis, literatura, občanská výchova a další. Jsou nenásilně vtaženi do problematiky rasové snášenlivosti, učí se hodnotám jako je tolerance, respekt a ohleduplnost. Mnohé z nich takové prostředí motivuje a podněcuje k větší snaze a lepším výsledkům ve škole. Váží si své práce a tím i místa kolem sebe.

Na výstavě jsou uvedeny také fotografie žáků a učitelů, kteří se zúčastnili II. ročníku fotografické soutěže O nejpovedenější prázdninovou fotografii.

V budoucnosti nás čeká další esteticky zaměřený počín. Chtěli bychom zútulnit cvičný byt netradiční výzdobou stěn. Objeví se na nich mozaika z kachliček a dlažeb, které nám jako sponzorský dar poskytla firma pana Luboše Jurdiče. Poděkování patří také Luňáčkům za další sponzorský dar – sololity.

Výstava je přístupná veřejnosti.

Pavla Živná



Přespolní běh

Pojďme se ještě jednou zprávou vrátit do nedaleké minulosti, a to na počátek měsíce října 2008. Dne 10. 10. 2008 se naši nejlepší žáci zúčastnili tradičního přespolního běhu v Lysicích.

V tomto závodě žáci jednak závodí za sebe, ale zároveň se počítají i výsledky týmu. Tým vždy tvoří 5 žáků a počítají se výsledky 4 nejlepších. Z naší školy se závodů zúčastnily všechny kategorie: mladší žáci a žákyně (6. a 7. ročník) a starší žáci a žákyně (8. a 9. ročník).

Trať přespolního běhu je vždy náročná, nebylo tomu jinak i letos. Závod vedl v okolí ZŠ Lysice po lesních cestách s velkým převýšením. Mladší a starší žákyně měly trať dlouhou 1,5 km, mladší žáci 2 km a starší žáci 3 km. Start a cíl závodu byl vždy v areálu školy, kde žáci mohutně povzbuzovali své kamarády.

V 9 hodin odstartovala kategorie mladších zákyň. Za velkého aplausu vyběhlo na trať závodu téměř 80 závodnic, které zanedlouho zmizely na lesních cestách. Potom jsme netrpělivě čekali na tu nejrychlejší. Závod pro nás skončil velkým úspěchem, protože na 3. místě doběhla Julie Ryšavá, žákyně 6. E, a družstvo skončilo celkově také třetí.

V dalších kategoriích už to taková sláva nebyla, na medailové umístění jsme nedosáhli.

Zlatým hřebem dopoledne byl závod starších žáků. Družstvo budovy Slovákova působilo dobrým dojmem, z chlapců bylo cítit velké odhodlání. Nejlépe odstartovali domácí závodníci, kteří znali dobře trať a měli ji hodně naběhanou. Postupně se ale začal propracovávat na čelní pozice náš nejlepší vytrvalec Pavel Blaha z 9. G a v závěrečném výběhu do kopce předběhl všechny soupeře a po výborném výkonu suverénně zvítězil. Byl to největší úspěch naší atletické výpravy, všichni jsme Pavlovi gratulovali. Gratulace pokračovaly i po příjezdu do školy, kde byl nejen Pavel, ale i ostatní přivítání svými spolužáky.

Michal Gebel



Vítězný Pavel Blaha



Třetí Julie Ryšavá

Soutěž „O nej stonožku“

V říjnu a listopadu 2008 se na naší škole uskutečnila soutěž „O nej stonožku“.

Byla pořádána paní učitelkou Marcelou Dvořákovou a zapojili se do ní žáci prvního i druhého stupně. Soutěž navazovala na dlouhodobou spolupráci s Hnutím na vlastních nohách. Již tradičně se naše škola do akce Stonožka zapojuje výrobou vánočních přání, která jsou zasílána do Norska a jejichž výtěžek jde na charitativní účely.

Výsledky soutěže

První stupeň:

1. místo: 2. E (s pí uč. Marcelou Dvořákovou)
2. místo: 3. E (s pí uč. Janou Svobodovou)
3. místo: 4. D (s pí uč. Janou Čániovou)

Dále se soutěže zúčastnily třídy 3. D s paní učitelkou Věrou Legnerovou a 5. D s paní učitelkou Janou Svobodovou. Výsledné stonožky žáků prvního stupně hodnotila paní učitelka Anna Kocmanová.



Vítězná 2. E

Druhý stupeň:

1. místo: 9. F (s pí uč. Annou Kocmanovou)
2. místo: 6. F (s pí uč. Annou Kocmanovou)
3. místo: 4. E (s pí uč. Pavlínou Pulcovou)



Vítězná 9. F

Dále se soutěže účastnily třídy 9. G, 9. H a 5. E s paní učitelkou Annou Kocmanovou a 8. F s paní učitelkou Pavlínou Pulcovou. Výsledné stonožky žáků druhého stupně hodnotila paní učitelka Marcela Dvořáková.



Veškeré stonožkové výtvořky jsou vystaveny v prostorách naší budovy.

Slavnostní pasování prvňáčků

Písmenkové království bylo zachráněno! A kdo že je zachránil? Naši prvňáčci! Stalo se tak 27. listopadu v prostorách kina při slavnostním pasování žáků 1. E a 1. F z budovy Slovákova ZŠ Boskovice.



Celý ceremoniál probíhal pod bdělým zrakem pana ředitele RNDr. Vladimíra Ochmanského, jeho statutární zástupkyně Mgr. Dagmar Oujezské a zástupkyně z budovy Slovákova Mgr. Vlasty Pulcové. Děti přišly podpořit paní učitelky 1. tříd – Mgr. Alena Dvořáčková a Mgr. Danuše Šamšulová, jejich rodiče, příbuzní, učitelé a další hosté.

Slavnostní program se uskutečnil v režii žáků 9. tříd, kteří na podiu vykouzlili Písmenkové království, v němž se ztratila některá písmena. Prvňáčci pomocí básniček a písniček, které je naučily jejich paní učitelky, tato ztracená písmenka přivolávali zpět. A protože jsou naši prvňáci šikovní, vše se podařilo, písmenka se vrátila na svá místa a spokojeni byli nejen pan král, paní královna, šašek a pan komoří, ale i děti, rodiče a učitelé.

V závěru programu bylo všech čtyřicet šest žáků obou prvních tříd pasováno královskou tužkou do stavu žakovského a odměněno pamětním listem a věcnými cenami. Po skončení ceremoniálu pak následovalo pásmo pohádek.

A zazvonil zvonec a pohádky o Písmenkovém království je konec. Snad ještě poděkování všem, již se na přípravě této akce podíleli, především paní učitelce Dvořáčkové, paní učitelce Šamšulové a žákům 9. tříd. Poděkování patří také sponzorům, kteří věnovali dárky – Městskému úřadu Boskovice, České spořitelně a Sdružení rodičů.

Mgr. Pavlína Pulcová



Doba Rudolfa II.

V pátek 28. listopadu 2008 jsme šli do školy na nám. 9. května, kde byl ve velké tělocvičně program o Rudolfu II.

V představení hráli dva herci – jeden hrál Rudolfa II. a druhý jeho sluhu. Rudolf II. byl z habsburského rodu a byl římský císař a český král. Povídal nám o své době, ve které žil, o své rodině, jaká byla školní docházka, jak se pracovalo, jaká byla španělská móda ... Popsali nám rytířské brnění, oblečení pro ženy a pro muže. Bylo to zajímavé. Herci si vybírali i některé diváky z publika. Program byl hodně vtipný a poučný. Ukázali nám, kdo to byli alchymisté. Byli to vlastně podvodníci. Slibovali, že z obyčejného kousku kamene vyrobí zlato. A přitom to byl podvod, protože zlato obalili do prachu a dali ho do vody, prach se smysl a oni tvrdili, že vyrobili zlato.

Když program skončil, rozloučili jsme se a šli jsme do školy. Program se mi líbil, protože byl vtipný a zajímavý.

Tereza Zachovalová, 6. E



Postřehy a názory:

Dozvěděli jsme se, že jeho manželka byla jeho sestřenicí. Tehdy se věřilo, že spojením dvou silných rodů (klidně i příbuzných) vznikne výjimečný a chytrý člověk. Dnes víme, že je tomu naopak. (...) Představení se mi velmi líbilo, protože se ukázalo, že vědomosti se dají získat i humornou formou.

Monika, 6. E

Asi by se nám v tehdejší době moc nelíbilo vzdělávání, protože ve škole učitel děti bil, více se cenila práce řemeslníků, učenci nebyli moc uznáváni, vzdělání se nepokládalo z důležité. (...) Program o Rudolfu II. byl zajímavý, nejvíce se mi líbila ukáзка zbraní a povídání o jeho životě.

Filip, 6. E

Vyprávění se mi moc líbilo, o dějiny se vcelku zajímám a baví mě se dovědět o životech historických osob.

Martin, 7. E

Také způsob učení byl zajímavý, hlavně mě na tom zaujalo, že ti žáci ani neměli před sebou nějaký stoleček, ale že psali na kolenou.

Kamila, 7. E



Školní kolo olympiády v českém jazyce

První prosincový den se konalo na ZŠ Boskovice, pracoviště Slovákova 8 školní kolo Olympiády v českém jazyce.

Účast byla hojná jako každým rokem, neboť zkusit štěstí a poprat se s náročnými otázkami přišlo mnoho žáků 8. a 9. ročníku. A jak letošní klání dopadlo? Na prvním místě se suverénně umístila Tereza Šplíchalová z 9. F s celkovým počtem 20 bodů. Druhé místo obsadila Tereza Havlíčková z 9. F se 17 body a třetí místo patří Janu Tajovskému z 9. F s 12 body. Mezi osmáky se nejlépe umístil Radim Stríž z 8. G.

Blahopřejeme vítězům. Paní učitelka Nečasová děkuje všem výše jmenovaným za účast.

A ještě slohová práce...

Téma slohového úkolu znělo **O tom se nediskutuje**. Jak si s tímto zadáním poradila vítězka školního kola, si přečtete na následujících řádcích. Tereza Šplíchalová bude naši školu reprezentovat na jaře v okresním kole. Budeme jí všichni držet pěsti a doufat, že se umístí na jedné z předních příček.

Mgr. Alena Nečasová

Co dokáže jeden pohled

Běžela temným lesem a stísněně se rozhlížela kolem sebe. Nikdy předtím tu nebyla, ale přesto měla zvláštní pocit, že dobře ví, kam jde. Zpomalila krok, dech se jí začal uklidňovat, srdce však bušilo stále stejně. Měla strach. Opět se dala do kroku a po chvíli začalo do neutichající temnoty rozprostírající se kolem ní pomalu pronikat stále více světla. Zničením les skončil a roztřesená dívka vyšla na nevelký palouk. Uprostřed něj se třpytilo překrásné jezírko zalité stříbrným měsíčním světlem. Bylo tak krásné, že neodolala a drobnými krůčky se blížila k vodní hladině, ačkoliv něco hluboko v její duši napovídalo, že se vody v žádném případě nesmí dotknout. Ale nedokázala přestat. Chtěla se zastavit, nemohla, chtěla volat o pomoc, nemohla mluvit, chtěla se otočit, ale nohy ji neposlouchaly. Už cítila na tváři chlad vycházející z jezera, když v tom zaslechla cinkot a spatřila koutkem oka něco nevidaného. Jako by se ze vzduchu, možná snad z měsíční záře, najednou zhmotnil obrovský černý vlk, postavil se přímo před ni a upřel na ni své obrovské lesklé oči. Něco v tom pohledu ji zastavilo. Dodnes neví, co v těch očích spatřila, možná strach, něhu a starost, prostě se zastavila a nedokázala se odtrhnout od ebenově černého zachránce. Jakmile si vlk získal její pozornost, lehce se otočil a ladnými kroky zamířil zpět do útrob lesa. Následovala její, nemohla jinak, něco jí za ním táhlo. Zavedl ji na neoznačené rozcestí, naposledy se na dívku ohlédl a zmizel. Ztuhla. Strachem téměř přestala dýchat, myslela, že vlk je přítel, věřila mu a on ji tu teď nechal samotnou! Těkala pohledem kolem sebe, neviděla nic, co by jí pomohlo se zorientovat a po tváři jí začaly stékat hořké slzy. Vtom se jí v hlavě vybavil vyčítavý pohled jiskrných očí barvy vodní hladiny. Vděčně se usmála a sesunula se na zem.

„Vstávat, Šípková Růženko!“

„Mami? Co se stalo, kde to jsem?“ nevěřičně koukala kolem sebe po modře vytapetované pokoji.

„Jsi pořád v posteli, jenže máš být dávno ve škole! A o tom se, mladá dámo, nediskutuje!“

Vyskočila z postele a spěchala ke koupelně. Ve chvíli, kdy v malém zrcadle nad umyvadlem spatřila své rozčuchané světlé vlasy, modrošedé oči a černé vytahané tričko, zapomněla všechny zbylé střípky podivného snu.

Tereza Šplíchalová, 9. F

Stonožkový koncert

Dne 5. 12. 2008 jsme jeli na stonožkový koncert do Prahy. Koncert byl za odměnu pro vybrané žáky, kteří se zapojili do výroby vánočních přání pro charitativní účely.



Z budovy Slovákova jelo 22 žáků – od 2. do 9. tříd. Jako pedagogický dozor jely paní učitelky Pavla Živná a Marcela Dvořáková. Cestovali jsme vlakem.

Velkým zážitkem pro nás bylo už to, že jsme si aspoň chvíli poseděli ve vlaku v první třídě, než nás průvodčí umístil tam, kde jsme měli sedět.

Když jsme přijeli do Prahy, šli jsme se podívat na Václavské náměstí, na orloj, prošli jsme stánky na Staroměstském náměstí. Zde proběhlo také společné foto u vánočního stromu. Pak jsme šli na Karlův most. Protože jsme šli dlouho, vyhládlo nám, a tak jsme se stavili

do KFC. ☺ Když jsme se dosyta najedli, naše kroky zaměřily již do Lucerny, kde se konal stonožkový koncert.

Začal v 15.00 hodin. Našli jsme si svoje místa a usadili se. Koncert uváděl Vojta Kotek. V programu vystoupili Ewa Farná, Josef Vágner, Zbyněk Drda, „matka“ Stonožky paní Běla Gran Jensen a další. Celý koncert byl natáčen a záznam byl uveřejněn na Štědrý den v televizi na ČT 1.

Při odchodu jsme dostali ještě i dárky – knížku „Nechtěné dědictví“ a CD Josefa Vágnera. ☺ Pak jsme šli na vlak. Cestou jsme se ještě stavili v MC Donaldu. Cesta vlakem zpět trvala opět 3 hodiny. Dojeli jsme všichni v pořádku domů.

Moc se nám to líbilo! ☺



Klára Oděhnalová, Tereza Stloukalová, 8. F



Zbyněk Drda a Vojta Kotek

Mikulášská nadílka

Den 5. 12. 2009 se zdá jako obyčejný, ale není. V tento den se sjedou po celém světě čerti, andílci a Mikulášové.



Všechny děti se na ně strašně těší, a proto jim tu radost nemůžeme vzít. K nám do školy zavítali 2 nejhodnější andílci, 1 velmi hodný Mikuláš a několik zlobivých čertů, pod jejichž maskami byli žáci 9. F. Všechny děti z 1., 2., 3. i 4. tříd byly nadšeny, když uviděly andílky a taky Mikuláše, ale jak čerti začali být zlí, zlobiví, některé děti začaly i brečet a ostatní se jen tak nenápadně bály.

V přestrojení jsme se vydali také za čtvrtáky do městských lázních a tam čerti házeli zlobivce do vody. Všechny

děti, i když některé byly během roku také zlobivé, dostaly sladkou odměnu a nám devátákům se vše líbilo.

Kateřina Štoudková, 9. F



Poděkování

Chtěla bych za celou školu poděkovat Jakubu Polákovi ze třídy 7. E za zajištění krásného vánočního stroměčku, který nám posloužil nejen jako kulisa při vánočním koncertu, ale také velmi pěkně ozdobil v předvánočním čase jídelnu školy.

Pavla Živná

Pohádkový karneval

Že učivo není jen nuda, ale může být také zábavné, o tom se těsně před vánočními svátky přesvědčili žáci šestých tříd.



Dne 10. 12. 2008 proběhl v naší třídě 6. E karneval pohádek. Karneval jsme měli v rámci hodiny literatury s paní učitelkou Pavlou Živnou. Byl zakončením učiva o pohádkách. Probíhalo to tak, že si každý donesl nějakou pohádkovou knížku a k ní kostým, který představoval jednu z postav, která v pohádce vystupovala. Každý přečetl krátký úryvek z knížky. V naší třídě jsme mohli vidět ježibabu z perníkové chaloupky,

Macha s Šebestovou, hloupého Honzu, čerty, Pipi dlouhou punčochu, Leontýnku z knížky Ať žijí duchové a mnoho dalších. Nakonec až jsme všichni vystoupili, tak jsme se všichni společně vyfotili. Karneval se nám všem líbil, protože měli všichni skvělé kostýmy =o)

Tereza Zachovalová, 6. E

Vánoce byly za dveřmi a díky nim přicházely i vyučovací hodiny, které jsou jiné, nemusíme vždy sedět v lavicích a dávat pozor, ale můžeme se pobavit a celou hodinu si „hrát“. Taková byla i vyučovací hodina ČJ v pátek 12. prosince pro naši třídu 6. F. Uspořádali jsme si v češtině s paní učitelkou Pavlou Živnou karneval. Každý z nás si mohl připravit vlastní masku. Většinou šlo o masky našich oblíbených pohádkových postav. Při vzájemném poznávání, jsme si užili docela dost legrace. Pro jistotu se každá postava představila krátkým úryvkem z knížky. Na karnevalu jsem se potkal s Krakonošem, Otesánkem, čarodějnici, Karkulkou a dalšími.

Celá hodina utekla rychleji než obvykle. Na konci nás paní učitelka vyfotila na památku ve skupince i jednotlivě, abychom se mohli pochlubit doma a kamarádům.

Luďáš Rumler, 6. F



Vánoční tvoření v 2. D

Chce to jen pár věcí - dobrý nápad, ochotné maminky, tvořivé děti, adventní pohodu, vánoční koledu a můžeme začít. Takhle se na třídní schůzce zrodilo překvapení pro děti 2. D.

Paní učitelka Eva Tichá poprosila přítomné maminky o společné vánoční tvoření a ty se domluvily a vymyslely pro děti předvánoční dopolední dílnu. Pak už stačilo promyslet vhodný termín a 11. prosinec mohl zaklepat na dveře.



Pro maminky to byla příležitost nakouknout pod pokličku vyučování během jednoho školního dne, pro děti prima dopoledne, protože je učily tvořit jejich mámy. Maminky vymyslely tři vánoční dílny a zakoupily i veškerý materiál potřebný k tvoření. V první dílně se začalo mícháním citrónové polevy. Potom si děti vyhrnuly rukávy a zdobení stromečků, kapříků a komet z perníku jim šlo pěkně od ruky.



Druhá dílna nabídla výrobu netradičních vánočních ozdob z hliníkových obalů od čajových svíček. Zavěšené na borové či smrkové větvičky budou vypadat nádherně. Kdo stále čeká na pořádnou sněhovou nadílku a stavění sněhuláků, mohl navštívit třetí dílnu a sněhuláčka si z připravených sněhobílých květináčků a koulí vyrobit. Nastrojeným sněhulákům nechybělo koště, šála a sem tam se na nich zatřpytila i sněhová vločka. Díky paní Huzlíkové, paní Novákové a paní Pavelové se nám podařilo strávit čtvrtední dopoledne úplně jinak a krásně. Za to jim moc děkujeme.

Chce to jen pár věcí a můžete také začít...

Eva Tichá



Vánoční jarmark

Jak tradice velí, i letos jsme se vydali na prohlídku vánočního jarmarku. Mrzuté ale bylo, že do opravdové vánoční atmosféry chyběl sníh. Zima však byla velká, takže dospělí si pochutnávali na medovině a děti na horkém čaji. A přitom se kochali vším, co bylo k vidění i slyšení.

Již tradičně přispěl k atmosféře na vánočním jarmarku v Boskovicích 12. prosince 2008 soubor zobcových fléten ze ZŠ Boskovice, pracoviště Slovákova (viz foto zleva: Denisa Prchalová, Tereza Millerová, Tereza Zachovalová, Karolína Holubová), pod vedením paní vychovatelky Kateřiny Čerovské. V připraveném pásmu zazněly staré české koledy.

Kateřina Čerovská, vychovatelka ŠD



Na jarmarku bylo plno stánků s keramikou, soškami, svíčkami, perníky a cukrovím, které jsme procházeli. Mimo to tam byly také pštrosí speciality. Dále tam vystupovaly různé školy z Boskovic a jejich okolí. Nesměl chybět ani živý Betlém s malým Ježíškem, ve kterém vystupovala také naše spolužačka Simona Stloukalová. (...) Z jarmarku jsme odcházeli s dobrou náladou.

Miloš, 7. E

Jarmark se mi líbil, protože jsem mohl koupit dárek na Vánoce babičce s dědou a byla už cítit ta pravá vánoční atmosféra.

Kuba, 7. E

Vánoční kino

Již tradičně se vydávají třídní učitelé se svými žáky v předvánočním čase do kina. Také letos jsme neudělali výjimku. Ve čtvrtek 18. prosince 2008 navštívili animovanou pohádku Kung Fu Panda žáci šestých a sedmých tříd, o den později čekalo filmové představení Juno na žáky osmých a devátých tříd.



Kung Fu Panda

Film trval 88 minut. Film byl zajímavý, legrační, poučný a bojový. Moc se mi líbily postavy tygřice a Tai lang, protože uměli dobře bojovat.

Stanislav, 6. E

Film byl velmi směšný a každý ho pozorně sledoval až do konce. Po filmu jsme se vydali směrem na náměstí TGM, kde byla naše druhá zastávka v cukrárně, kde si každý mohl vybrat zákusek, po kterém se všichni jen oblizovali až za ušima.

Miloš, 7. E

Jak to začalo, myslela jsem, že to bude nějaká hloupost, ale pak se mi to začalo moc líbit. No byla taková sranda a myslím, že se to líbilo i celému kinu.

Veronika, 7. E

Zájezd do Salcburku

Dne 12. prosince 2008 se vydali žáci všech tří pracovišť naší školy na poznávací zájezd do Salcburku. A proč právě tam?



Lákaly nás památky, slavné vánoční trhy, chtěli jsme navštívit rodný dům Wolfganga Amadea Mozarta a vůbec zažít předvánoční atmosféru tohoto starobylého města. Vydali jsme se také po stopách vánoční písně Tichá noc a navštívili vesnici Oberndorf, kde před 190 lety poprvé zazněla tato nejslavnější koleda. Cílem ovšem nebylo pouze navštívit německy mluvící město, ale také dát žákům možnost se domluvit – vždyť někteří se učí německy už pět let!

A jaké jsou dojmy účastníků?

Hodně mě překvapily stavby a obchody v mezicelním pásmu. Celé to bylo hezky nasvícené a byla tam i zajímavá architektura. Budovy byly ve tvaru hradů. Na jedné z budov se točily sochy draků a čaroděj, který se otáčel. Po několika hodinách jízdy jsme dorazili k jezeru Mondsee, které je jedním ze solných jezer. Dojem umocňovaly masivy Alp se zasněženými stěnami.

Michal Poláček, 8. F

Líbil se mi zámek Mirabell s krásnými zahradami. Schodiště zámku bylo vyzdobeno mramorovými sochami a obrovský sál zářil zlatem.

Venda Fabiánová, 8. F

Koupili jsme si lístky a vstoupili do kabiny lanovky, která nás zavezla na pevnost – dominantu města. Odtud se naskytl nádherný pohled na město a okolí. Zvláštní bylo, že město s nadmořskou výškou stejnou jako Boskovice je obklopeno vysokými Alpami. Ale foukal tu studený vítr, a tak jsme se rádi vrátili zpátky dolů.

Terka Kolaříková, 8. F

Na mě zapůsobila vánoční atmosféra. Ve spoustě prodejních stánků nás lákaly sladkosti, suvenýry a místní speciality. Ochutnal jsem banán v čokoládě, protože náramně voněl. Později jsem ochutnal debrecínské párky – byly lepší než u nás. Měl jsem radost, že jsem si o ně uměl říct sám.

Danek Štarha, 8. F

Na závěr trochu statistiky: cesta tam a zpátky s nutnými zastávkami trvala 13 hodin, ujeli jsme 960 km, 16 účastníků si koupilo místní specialitu banán v čokoládě na špejli, 17 účastníků si zakoupilo pro Salcburk typické „Mozartovy koule“.

Poděkování patří učitelkám německého jazyku – Monice Wilderové Šimanové, Radce Hlaváčkové a Haně Klosové za organizaci a řidičům za bezpečnou jízdu.

Žáci 8. F



Vánoční koncert - besídka

Adventní čas na naší škole jsme přivítali, jak se patří. Ve třídách se objevily adventní věnce i adventní kalendáře, v rozhlase žáci připomínali každý týden důležitá data vztahující se k adventu a Vánocům. Školou se rozezněly koledy.



Ve dnech 16. a 17. prosince 2008 proběhl na budově Slovákova netradiční vánoční koncert v duchu tradičních Vánoc podle Josefa Lady. Byl koncipován do formy divadelního vystoupení vybraných žáků naší školy, kteří tak připomněli některé vánoční zvyky a tradice. O malé překvapení se postarali také někteří učitelé. Pan učitel Sušil zahrál s Martinem Maryškou ukolébavku a paní učitelka Živná zazpívala koledu Tichá noc. V průběhu programu vystupoval také sbor, složený opět z dětí naší školy. Jednotlivými známými či méně známými českými koledami doplnil a proložil divadelní výstupy. Program doplňovala také dataprojekce složená zejména z Ladových obrázků.

Scénář napsala a režii celého projektu měla paní učitelka Pavla Živná. Sbor řídila paní učitelka Hana

Klosová. O výtvarnou stránku akce se postarala paní učitelka Anna Kocmanová, která se svými žáky vytvořila a do školní jídelny, kde se koncert odehrával, naaranžovala nádherné „ladovské“ kulisy a Betlém z keramiky. Taneční výstupy žáků zajistily paní vychovatelky Alena Koutná a Jarmila Němečková.

Koncert byl určen jak pro žáky školy, tak také v odpoledních hodinách pro rodiče a přátele. Přišli se na něj podívat také pozvaní hosté – pan ředitel RNDr. Ochmanský, paní místostarostka Ing. Vítková, statutární zástupkyně Mgr. Ujezská a pan Parma.



Pavla Živná



Žákovské postřehy ze školního vánočního koncertu



vyhlašovaly výsledky soutěže O nejlépe vánočně vyzdobenou třídu.

Také se povídalo o vánočních zvycích, které nám uváděla rodinka žáků, např. že se o Vánocích nepere ani nevěší prádlo, že dívky hází střívcem, nevstává se od štědrovečerní hostiny, protože by to mohlo přivolat smrt atd. Hráli nám hezké vánoční koledy a písně, u kterých jsme si mohli zazpívat s nimi. (...) Vystoupení se mi velice líbilo a do školy přivolalo Vánoce. Nakonec jsme si všichni přítomní zazpívali píseň „Narodil se Kristus Pán“.

Miloš, 7. E



Ke společnému zdobení stromečku, rozkrojení jablíčka a házení botou zpívaly děti z 5. – 9. tříd. Na trubku zahrál Martin z 9. třídy a na pozoun pan učitel Sušil. Bylo to moc pěkné. Na závěr paní učitelka Živná zazpívala nádhernou píseň Tichá noc a popřála nám všem hodně štěstí, zdraví a hodně dárků pod stromečkem.

Simona, 7. E

Hrál jsem syna. S rodiči a sourozenci jsme předváděli různé vánoční zvyky a tradice. Zpívaly tam děti pod vedením paní učitelky Klosové. Nás vedla paní učitelka Živná, která krásně zazpívala koledu Tichá noc. Hrát postavu syna se mi líbilo, byli jsme dobrý kolektiv a kdybych mohl hrát znovu, tak bych rád hrál další představení.

Standá, 6. E

Měla jsem radost, že ve hře vystupovali naši spolužáci ze třídy. Jen bych si přála, aby takových divadel bylo víc.

Denisa, 6. E

Také jsme věšeli ozdoby, které jsme dělali v hodinách výtvarné výchovy. Nakonec se

Zdeněk, 7. E



Já jsem zpívala ve vánočním sboru, který vedla paní učitelka Klosová. Každé úterý a pátek jsme chodili na 7. hodinu ranní a trénovali na vánoční koncert. Paní učitelka Klosová mě naučila mnoho koled, které jsem ani neznala. Nejvíce se mi líbila koleda Bim bam, která mě nadchla.

Kristýna, 7. E



Nehráli tam jen velcí, ale i malí druháčci a třetáčci, bylo to moc hezké.

Sabrina, 7. E

Adventní kalendáře

Máme za sebou Vánoce a hledíme již do nového roku. Přesto bych se ještě ráda ohlédla zpět do doby adventní, kdy několik tříd vyrábělo společně svůj adventní kalendář.

Děti nejdříve ve třídě hlasovaly o motivu, který bude kalendář mít. V jednotlivých třídách se objevil vánoční stromeček, dárek punčocha, skříteci či zlaté prasátko. Každý žák vyzdobil jednu krabičku od sirek, opatřil ji svým pořadovým číslem a krabičku přilepil na podklad kalendáře. Potom si každé dítě vylosovalo číslo některého ze svých spolužáků a mělo za úkol naplnit jeho krabičku nějakou drobnou sladkostí. Jak ubíhal čas adventní, děti si krabičky se svými čísly postupně otevíraly a nacházely v nich „překvapení“ od svých spolužáků.



S žáky jsme se shodli na tom, že by to byl dobrý nápad, nicméně ideálního fungování jsme nedosáhli téměř v žádné třídě. Bohužel obsah cizí krabičky byl mocným lákadlem, a tak se nepodařilo stoprocentně zajistit, aby se sladkost dostala vždy od „odesílatele“ k „příjemci“ v pořádku. Výsledek byl zkrátka závislý na kvalitě třídního kolektivu. I přese všechny nedostatky si však myslím, že těch, kdo přistoupili k této aktivitě zodpovědně, byla většina, a to je dobře.

Paolína Pulcová

Vánoční besídka ve školní družině

Ve čtvrtek 18. 12. 2008 proběhla vánoční nadílka dětí v 7. oddělení školní družiny (paní vychovatelka Čeřovská) pod vánočním stromečkem.

Po seznámení a vyzkoušení netradičních zvyků následovalo nadělování dárečků. Celý měsíc před nadílkou sbíraly hodné děti zlaté penízky od andílka. Za tyto penízky byly dětem rozdány hodnotné dárky, s kterými si mohou v družině společně hrát. Z nových hraček a her měly děti velkou radost.



Kateřina Čeřovská, vychovatelka ŠD

Příroda očima žákyň 8. třídy

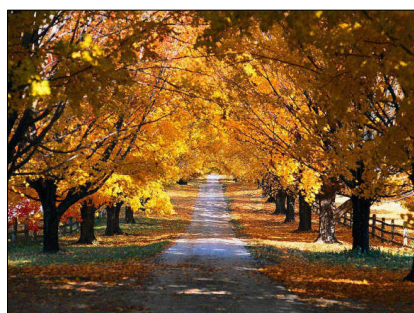
Začíná podzim a já jdu ulicí, listy stromů šustí jako sukně čarodějnic a větve se ve větru objímají. Jejich stíny připomínají pařáty netvora temnot. Když je tma, rozsvícené lampy svítí a když přivřu oči, vidím vánoční bánky. Začíná zima a mě oslňuje tšpytící se sníh. Mráz na okna vykouznil palmičky. Sněhové vločky se snáší na zem, tančí krokem lehoučkových peříček. Začíná jaro a já vidím vylézat ospalé slunce. Hlas skřivánek zní jako vábivá píseň. Květiny spouštějí své sukénky na zem. Začíná léto, je po letní bouřce, z lesů se vypařuje pára jako mléčný závoj. Slunce se na nás usmívá, zároveň vyzářuje svou energii a pohladí každého, kdo mu nastaví tvář.

Vendula Elisková, 8. F



V chladném, pustém lese se ocitly sluneční paprsky, podobající se laseru. V doupěti spí malé chomáčky medvědích mláďat, které zažívají první chmurné ráno. Barvy podzimu se probudily a začaly dělat svou práci. Listy se oblékají do barevných kabátů a pomalu se chystají na odlet. Začínají vykukovat parůžky větví, které zanedlouho zůstanou samy. Holé, bez svého zeleného kabátu. Na zemi jsou viditelné praskliny, které vypadají jako nekonečná mapa.

Hana Bohatcová, 8. G



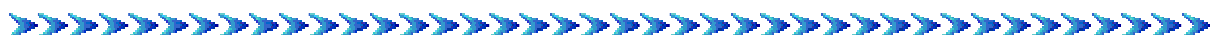
Stromy zašeptaly ptáčkům, že už začíná podzim. Z domečku se valí kouř tepla. Střecha je šikmá jako stráň. Stráň je rozsvícená barevnými listy. Vysoká tráva omývá strom. Stará kůra stromu jako kůže staré ženy. Vidím větve, jak spolu tančí ve větru. Lístečky poletují jako motýlci. Nebe má na sobě šedý plášť, ale ještě trochu svítí sluníčko.

Tereza Kolářková, 8. F



Vidím rozkvetlé stromy a spoustu květin. Slyším šumění lesa a pískání ptáků a čichám jeho vůni. Jsem rozkvetlá červená růžička, vždy zamilovaným padnu do klína. Jsem krásná jak líčko malé holčičky.

Kateřina Kuželová, 8. G



Na závěr...

Ověření	Prospěch v povinných předmětech:	
	I. pololetí	II. pololetí
Český jazyk	1	1
_____ jazyk	1	1
Prvouka	1	1
Vlastní jazyk	1	1
Matematika	1	1
Přírodověda	1	1
Hodiny výchov	1	1
Výtvář. výchov	1	1
Pracovní činnost	1	1
Tělesná výchov	1	1

Přeji vám, abyste na konci ledna 2009 odcházeli na pololetní prázdniny v ruce s takovým vysvědčením, jaké si zasloužíte...

Vaše Pavla Živná

REDAKCE:

Šéfredaktor: Pavla Živná

Redaktoři:

Lukáš Rumler	Alena Nečasová
Tereza Zachovalová	Pavčina Pulcová
Tereza Stloukalová	Michal Gebel
Klára Odehnalová	Eva Tichá
Tereza Šplíchalová	Kateřina Čeřovská
Kateřina Štoudková	Žáci 6. E
Žáci 7. E	Žáci 8. F, G

Grafická úprava: Pavla Živná

Adresa redakce: ZŠ Boskovice, okres Blansko
Slovákova 8
680 01 Boskovice

